

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Έτσι μᾶς δηγήθηκε ὁ Νάσος Νασόπουλος τὴν παράξενη ἐκστρατεία του :

— Δὴ καὶ δέκα μέρες, τραβώντας, πρῶτ' πρῶτ', γιὰ τὴ δουλειά μου, στάθηκα στὸ διπλανό μας μπακάλικο γιὰ νὰ κοιτάξω τί ὥρα εἶναι. Ὁ μπακάλης, ὁ κύρ Κώστας ὁ Χούμουρας, ξεφύλλιξε ἕνα δεφτέρι — μπακάλικο, φυσικὰ — ποῦχε γραμμένα τὰ βερεσέδια τῶν γειτόνων καθισμένοι στὸ λογιστήριο — γιατί στὸν πάγκο εἶχε θυρίδες μὲ λογιστήριο, ταμεῖο καὶ διεύθυνση, ἐννοεῖται πὼς λογιστὴ δὲν εἶχε, γιατί αὐτὸς εἶτανε μόνος καὶ λογιστὴς καὶ ταμίας καὶ κάπελας πολλὰς φορές, ἅμα ἔλειπε ὁ Σωτήρης, τὸ μονάκριβο μπακαλόπαιδο.

Μόλις μὲ εἶδε, ἀλλάξε θέση, πήγε καὶ στάθηκε στὴ θυρίδα τῆς διεύθυνσης καὶ μοῦπε :

— Μεθαύριο ἔχουμε ἐκλογὲς στὸν ἱερό ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, θὰ ἐκλέξουμε τὸν ἱερέα τῆς ἐνορίας μας. Σὲ παρακαλῶ νὰ πεῖς τοῦ πατέρα σου νὰ ψηφίσει τὸν Τιμόθεο Δημόγερο, εἶναι καλὸς παπᾶς, μορφωμένος, τελειόφοιτος τῆς Θεολογίας, χρυσὴ καρδιά...

— Μὰ, δὲν πιστεύω νάρθει, γιατί ἔχει δουλειὰ τὴν Κυριακή.

— Ἔ, τότε ἔλα σὺ, καὶ ψήφισε γιὰ τὸν πατέρα σου.

— Μὰ κάνει ;

— Κάνει, δὲν κάνει, πρέπει νάρθεις. Ὁ Τιμόθεος πρέπει νὰ βρεῖ.

— Καλὰ ! τοῦ εἶπα ὑπακούοντας στὸ **πρέπει** τοῦ Χούμουρα. Μὲ κέρασε μιὰ μαστίχα γιὰ νὰ μὲ καλοπιάσει καὶ πήγε στὸ ταμεῖο γιὰ νὰ ἐτοιμάσει κάτι γαζέτες σὲ σακροῦτσα.

— Τὴν Κυριακὴ λοιπὸν ! Τιμόθεος Δημόγερος !...

Ξέχασα νὰ σᾶς πῶ ὅτι ὁ μπακάλης μας εἶτανε ἐπίτροπος στὴν ἐκκλησιὰ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

— <<

Ἦρθε ἡ Κυριακὴ, κρῦο λυσσασμένο μ' ἕνα ξεροβόρι διαπεραστικό. Μόλις εἶχαμε ἀποφάει καὶ καθύμναστε γύρω στὸ μαγκάλι καὶ χουχουλιάζομαστε κουβεντιάζοντας. Χτύπημα δυνατό καὶ γλήγορο ἀκούστηκε στὴν πόρτα. Ἄνοιγω καὶ βλέπω τὴν λυγδασιμένη σιλουέττα τοῦ Σωτήρου τοῦ μπακαλόπαιδου.

— Τρεχάτε νὰ ψηφίσετε, εἶπε ὁ Χούμουρας, γιατί τὴ χάνει τὴν ἐκλογὴ ὁ Τιμόθεος.

— Θὰ πᾶτε ; λέω τοῦ πατέρα μου.

— Ὅχι.

— Ἔ, τότε θὰ πάω γώ.

— Κάνε ὅ,τι θέλεις.

Πήγα στὸ μπακάλικο, καὶ εἶτανε μαζεμένοι ὁ Βήσουλας ὁ παπουτσῆς καὶ ὁ καπετάνιος ὁ Κακουλῆς.

— Καὶ σὺ ψηφοφόρος ;

— Τί νὰ κάνω, ἔτσι τὸ θέλει ὁ Χούμουρας.

— Ἔ ! κάτσε· πίνεις μαστίχα ;

— Μὰ νὰ μὴ σᾶς ἐνοχλῶ

— Τί λέτε; μοῦ λέει ὁ Χούμουρας. Σὺν Θεῷ, μᾶς περιποιεῖ τιμὴν ἢ ἐνθάδε ἐμφάνισέ σας !

— Καὶ ὕστερα εἴμαστε ἀπὸ τὸ ἴδιο κόμμα, νὰ πάμε νὰ ψηφίσουμε !... μοῦ λέει ὁ Κακουλῆς.

Καθίσαμε λίγο στὸ μπακάλικο, ἤπιαμε κᾶνα δυὸ μαστίχες, μᾶς εἶπε κᾶνα δυὸ ἱστορίες ὁ Καπετάν Κακουλῆς, ποῦ τώρα εἶναι δικαστικὸς κλητῆρας, γιατί μόνο τὸνομα εἶχε, μὰ εἶτανε καπετάνιος στὴ στεριά. Θάλασσα δὲν ἤξερε τί θὰ πῆ. Στὰ 1870 εἶτανε μαθητὴς στὴ Σχολὴ τῆς Σύρας, σπούδαζε γιὰ πλοίαρχος, μὰ τὴν παράτησε τὴν τέχνη αὐτὴ, γιατί τὴν πρώτη φορὰ καθὼς ἔλενε· ποῦ μπήκε σὲ μιὰ σκούνα—λένε πὼς εἶτανε σοροκάδα τότε—λιγοθύμησε καὶ διώχτηκε «ὡς μὴ ἔχων τὰ προσόντα γιὰ θαλασσινός».

Λοιπὸν ὁ καπετάνιος τῆς στεριάς, μᾶς ἔλεγε γιὰ τὸν καιρό.

— Χτὲς εἶχαμε πουνεντογάρμπη, σήμερα γύρισε σὲ τραμουντάνα. Κι αὐτὸς ὁ κορφιάς ἀνυπόφορος, νὰ μὲν κάνει ὠραίες τραμουντάνες, μὰ ξέρεις τί γίνεται στὴ Σύρα μὲ τὰ ξουράφια τῆς καὶ στὴν Τήνο μὲ τὸν σικνιά ποῦρχεται ἀπὸ τὰ κανάλια τῆς Χιός ;

— Δὲν ξέρω γώ ἀπὸ θαλασσινὰ—λέγει ὁ Βήσουλας, μ' αὐτὸ θέλω νὰ μοῦ πεῖς, τί θέλεις νὰ πεῖς λέγοντας κορφιάς ;

— Νά, τί θέλω νὰ πῶ, ὁ κορφιάς εἶναι ἀγέρας τῆς στεριάς, ξεκινάει ἀπὸ τὴν τραμουντάνα, λέγεται κορφιάς γιατί εἶναι ψηλὰ στὴν κορφή τῆς τραμουντάνας. Ἡ πορεία του εἶναι λοξή, δηλαδή, σ' ἀκρογιάλι ἔχει μπουνάτσα καὶ πάρα μέσα ποῦ ξεσπάει ὁ κορφιάς, ὁ Θεὸς νὰ φυλάει τίς σκούνες, τίς μπρατσέρες, τὰ τρεχαντήρια καὶ τᾶλλα πλεούμενα. Κατάλαβες ;

— Ἔ ! ἄς πῶ ὅτι κατάλαβα, μὰ πᾶμε γιατί εἶναι δούμιου ἡ ὥρα καὶ θ' ἀρχίνησε ἡ ἐκλογὴ.

Τραβήξαμε γιὰ τὴν ἐκκλησιὰ ἔλοι φανατικοὶ ψηφοφόροι τοῦ Τιμόθεου ἢ μᾶλλον τοῦ Χούμουρα, γιατί κι αὐτὸν θὰ βγάζαμε παπᾶ ἂν εἶχε βάλει ὑποψηφιότητα.

Χιονόνερο δυνατό έπεφτε πού τὸ σκορπούσε ὁ βοριάς δῶθε κείθε. Οἱ ὀμπρέλες πού νὰ κρατηθοῦν ἀνοιγμένες. Σὰ βγήκαμε στ' ἀνοιχτὸ μέρος δυνάμωσε ὁ βοριάς, χαλάζι: δυνατό καὶ μεγάλο σὰ ρεβίθι έπεφτε χτυπώντας μας στὰ μούτρα. Τὰ μάτια μας τᾶχαμε καρφωμένα στὴν ἄσπρη ἐκκλησιόλα πούχε γιὰ φόντο τὰ χιονισμένα βουνὰ καὶ οἰγοπρωχωρούσαμε μὲ μεγάλη ἀντίσταση κόντρα στὸν ἀγέρα.

— Ἡ μπρατσέρα, ὅταν εἶναι κόντρα στὸν καιρὸ, πάει μὲ βόλτες καὶ μεῖς μὲ βόλτες νὰ τραδηήξουμε!.. λέει ὁ Κακουλιῆς.

— Μὰς βούλιαξες σκυλί! ξεφωνίζει ὁ Βήσουλας.

— Μάϊνα κόντρα φλόκο, μάϊνα μπαμπαφίγκο μάϊνα γάμπιες, γιατί ἔρχεται σηλιάδα! προστάζει ὁ Κακουλιῆς.

Κάνει ν' ἀνοίξει τὴν ὀμπρέλλα του ὁ Βήσουλας μὰ ὁ μανιασμένος βοριάς τὴν ἔκανε στὴν ἀρχὴ σὲ Γιαπωνέζικο σχῆμα, μετὰ λυγίσανε οἱ μπανέλες κ' ἔσπασε.

— Ἐνῶ σοῦ λέω μάϊνα, ἐσύ ἀνοίγεις τὴν ὀμπρέλλα σου! Μωρὲ ντίπ ἀστοιχείωτος εἶσαι. Ἐ! δὲν πειράζει γιὰ τὸν Παπᾶ Τιμόθεο! τοῦ λέει ὁ Κακουλιῆς πειράζοντάς τονε.

Μὲ ὅλες ἕμως τίς σοφὲς συμβουλὲς τοῦ Κακουλιῆ δὲν κάναμε τίποτα. Τὰ κορμιά μας τὰ ταλάντενε ὁ ἀγέρας. «Τὸ τιμόνι δὲν ἄκουγε πιά». Τὸ βάλκαμε στὰ πόδια, γυρίζοντας τὴ ράχη «γιὰ νὰ ἔχουμε πρῖμα τὸν καιρὸ», καθὼς ἔλεγε ὁ Κακουλιῆς. Πετάγαμε, ὁ βοριάς μᾶς βοηθοῦσε τώρα.

— Δέκα μίλια τὴν ὥρα πέρνομε ἂν κρατήσῃ ἔτσι ὁ καιρὸς! λέει ὁ Κακουλιῆς.

Φεύγει τὸ πρασινισμένο σκληρὸ τοῦ Βήσουλα καὶ δὸς του κνηγγητὸ νὰ τὸ πιάσει.

Καμιμὰ φορὰ τὸν βρήκαμε καταλαχανιασμένο, πινασμένο σ' ἕνα στυλο τοῦ ἡλεκτρικοῦ τράμι μὲ τὸ σκληρὸ καταλασπομένο κ' ἴσαμε τ' αὐτὰ χωμένο.

— Ἄχ! ὦχ! τί καιρὸς εἶν' αὐτός, καπετᾶν Κακουλιῆ;

— Κορφαῖς.

— Λάθος κάνεις. Κορφαῖς λέγεται, γιατί καρφὶ κόθουμε.

Ἔστερα ἀπὸ πολλὰ βάζαλα φτάσαμε στὴν ἐκκλησιᾶ, ἀλαλιασμένοι ἀπὸ τὸ κρύο καὶ μὲ τὰ μάτια δακρυσμένα. Ὁ Χούμουρας μᾶς ὑποδέχεται λέγοντάς μας,

— Προσοχή, παιδιά, γιατί χάνουμε τὴν ἐκλογὴ, μᾶς φάγανε οἱ νεοφυτικοί.

— Ἐμεῖς τὸν ψήφο μας θὰ τὸν δώσουμε στὸν Τιμόθεο. Τώρα γιὰ τᾶλλα, δική σου δουλειά.

— Ἐσύ, γυρίζει κ.ι. λέει σὲ μένα, θὰ ψηφίσῃς μὲ τ' ὄνομα Γιάννης Νασόπουλος!

— Καλά.

Μᾶς κίρασε καφὲ πού μᾶς τὸν ἔψησε ἡ ἐκκλησιάρικα καὶ καθίσαμε περιμένοντάς νὰρθεῖ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μητροπόλεως γιὰ νὰ ψηφίσουμε.

Τέλος ἤρθε ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μητροπόλεως ὁ ὁποῖος ἔβαλε καὶ τίς φωνὲς ἅμα εἶδε τοὺς ἐπιτρόπους νὰ τρώνε μέσα στὴν ἐκκλησιᾶ, λέγοντάς τους,

— Κυρίου οἶκος εἶναι δῶ γιὰ Κυρίου ταβέρνα;

Ἔνας ἀπὸ τὸ ἀντίθετο κόμμα, τὸ Νεοφυτικὸ, λέει,

— Παπᾶ μου λάθος ἔκανες, δὲν εἶναι Κυρίου ταβέρνα, εἶναι ὑποκατάστημα τῆς ταβέρνας τοῦ Κυρίου Χούμουρα.

Ὁ παπαντιπρόσωπος τὸν λοξοκοίταξε λιγάκι μὰ δὲν εἶπε τίποτε: τὸ κατάπιε τὸ χαπάκι, γιατί καὶ αὐτὸς εἶτανε ἀπὸ τὸ ἴδιο κόμμα καὶ τοῦ ἄρεσε ὁ χαριεντισμὸς τοῦ ὁμοιδεάτη του. Πήρανε ἕνα τραπέζι καὶ δυὸ τρεῖς καρέκλες καὶ καθίσανε ἔχοντας γυρισμένη τὴ ράχη στὴν Ὁραία Πύλη—τί ἄμρ-τία!—καὶ ἀρχίνησε ἡ ἐκλογὴ.

Ὁ Χούμουρας κρατοῦσε ἀνοιχτὸ τὸ μητρώο τῶν ἐνοριτῶν καὶ φώναζε,

—453. Εὐάγγελος Ἀσπρογέρακας, δδδς...

Τὸν ρωτοῦσανε ποιὸν ψηφίζει καὶ ἔλεγε ὑπογράφοντας. Ἄμα ἔλεγε κανεὶς τὸν Τιμόθεο, κρίζανε «ἄς ὄψεσαι» οἱ Νεοφυτικοί, ἅμα ἔλεγε τὸ Νεόφυτο «θὰ ἔλθει ἡμέρα κρίσεως» σκούζανε οἱ Τιμοθεϊκοί.

—456. Γεώργιος Βήσουλας.

—Ποῖον ψηφίζεις ἐσύ;

—Τὸν Τιμόθεο Δημογεράκη!..

— Μὰ ἐσύ δὲν ξέρεις πὼς τὸν λένε καὶ τὸν ψηφίζεις;

— Παραδρομὴ τῆς γλώσσεως! Πὼς δὲν τὸν ξέρω ἀφοῦ εἶναι καὶ πελάτης μου;

— 457! Γιάννης Νασόπουλος!

Πήγα καὶ κάθισα στὴν καρέκλα περιμένοντάς νὰ μὲ ρωτήσουνε ποιὸν ψηφίζω καὶ νὰ ὑπογράψω. Ὁ παπαντιπρόσωπος τῆς Μητροπόλεως μὲ κοίταξε καλὰ καλὰ καὶ μούπε.

— Ἐσύ εἶσαι ὁ Γιάννης Νασόπουλος;

— Ὀλόκληρος.

— Πόσο χρονῶνε εἶσαι;

— Εἰκοσιδύο, λέω χαμογελώντας, κατόπιν προηγούμενου μαθήματος τοῦ Χούμουρα.

- Συντηρείς οικογένεια ;
 — Έγώ ; έχω ὁ πατέρας μου...
 — Μὰ τότε ποιὸς ἀπὸ τούσ δυὸ εἶναι ὁ Γιάν-
 νης Χατζόπουλος ;
 — Ὁ πατέρας μου.
 — Νᾶρθει ὁ ἴδιος, ἐσύ δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα
 νὰ ψηφίσεις.
 — Πῶς ; ἀφαιρεῖτε τὸ δικαίωμα ἀπὸ τούσ ἐνο-
 ρίτες νὰ ψηφίσουν τὸν ἱερέα τους ; λέει ὁ Χούμου-
 ρας ἀγριεμένος. Ἀφοῦ εἶναι ὁ πατέρας ἄρρωστος,
 ἔστειλε τὸ παιδί του νὰ ψηφίσει. Λοιπὸν κ' ἐσύ τὸν
 Τιμόθεο ;
 — Ναι.
 — Ὅχι, ἐγὼ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα, φωνάζουν
 οἱ Νεοφυτικαί ! θὰ γίνει ἐξελέγηξή, γιατί γινήκανε
 καὶ ἄλλα ἄτοπα.

Φωνές, σούσουρο, κακὸ τσακώνονται οἱ Τιμο-
 θεϊκοὶ μετὰ τούσ Νεοφυτικούς. Ἐγὼ βλέποντας αὐτὴ
 τὴ φασαρία ποῦ ἔγινε ἐξ αἰτίας μου, σηκώνομαι
 καὶ φεύγω ἀκολουθούμενος καὶ ἀπὸ τούσ δυὸ φιλή-
 συχους πολίτες, τὸ Βήσουλα καὶ τὸν Κακουλή.

Τὸ βράδυ πήγα στὸ μπακάλικο τοῦ Χούμουρα.
 Μὲ δέχτηκε μετὰ χίλια κοπλιμένα, μετὰ κέρασε καὶ
 μαστίχα καὶ μουπε.

— Τάμαθεσ ; ἡ ἐκλογή ἀναδλήθηκε γιὰ τὴν
 ἄλλη Κυριακή. Σὲ φκαριστοῦμε πολὺ καὶ ἐγὼ καὶ
 ὁ Τιμόθεος, γιατί ἂν δὲν εἴσωνα ἐσύ, θὰ χάναμε
 τὴν ἐκλογή,

Τὴν ἄλλη Κυριακή βγήκε παπᾶς ὁ Τιμόθεος.
 Νά, λοιπὸν καὶ γὼ ποῦ μετὰ ἔλη τὴν ἔχτρα ποῦ
 ἔχω στοὺς παπάδες, ἀθελά μου κατόρθωσα νὰ διο-
 ρίσω ἔνανε.

— Ἄς ἔψονται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

10 τοῦ Φλεβάρη 1913

ΠΑΝΟΣ Α. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ

Πουλιέται στὰ γραφεῖα μας τέσσερις δραχμὲς ἑστὸ ἐ-
 ξωτερικὸ στέλνεται μετὰ δρ. 4,50 «ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ Η
 ΤΙΜΩΡΙΑ» τοῦ Δοστογιέφσκη, μεταφρασμένο ὑπέροχα στὴ
 δημοτικὴ ἀπὸ τὸν κ. Στέλιο Χαριτάκη. Τὸ βιβλίον εἶναι σὲ
 δυὸ τόμους (σελ. 763 κ' ἔχει τυπωθεῖ στὰ Χανιά.

“ΓΡΑΜΜΑΤΑ”

ΜΗΝΙΑΙΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τόμος Δεύτερος (400-450 σελίδες)

Συνδρομὴ φρ. 10, προπληρωτέα.

Διεύθυνση : «Grammata» B. R. 1146. Alexandria (Egypte)

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Μὲ τὸν τίτλο «Περιμένομεν τὴν ἀναίρεσίν των», ἡ «Ἀ-
 κρόπολη» τῆς προπερασμένης Δευτέρας (11 Μαρτίου) ξα-
 νατύπτωσε στὴν πρώτη σελίδα της, στὴν πιὸ τιμητικὰ θέ-
 ση ἀλάκαιο τὸ ἄρθρο μας τοῦ περασμένου φύλλου «Οἱ
 συμμάχοι !!! μας» (σελίδα 5), κλεινοντάς το ἔτσι : «Μέ-
 χρι ἀναίρεσεως τῶν ἀνωτέρω, ἔχομεν δικαίωμα νὰ τὰ πι-
 στεύσωμεν. Καὶ ἐρωτῶμεν : Ὁ κ. Βενιζέλος ἀγγέλλων πρὸ
 τοῦ πολέμου τὴν σύμτηξιν τῆς Βαλκανικῆς συμμαχίας ὡ-
 νόμασε ταύτην γεγονόςσ κοσμοϊστορικόν. Ἄλλ' ἂν τὰ ἀνωτέ-
 ρω ἀληθεύουν, ἡ συμμαχία δὲν ὑπῆρξεν ἡ γεγονόςσ ἀξιο-
 θρήνητον διὰ τὸν Ἑλληνισμόν καὶ τὸ κοσμοϊστορικόν τοῦ-
 το κατόρθωμα, περὶ οὗ ἐλάλησεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, πο-
 λιτικὴ ὁμελέετα. Ἄλλ' ἐπαναλαμβάνομεν, ἂν ἀληθεύουν...
 Καὶ περιμένομεν ἐν τῷ μεταξύ τὴν ἀναίρεσίν των». Μὰ
 τίποτα ἴσαμε τὴν ὥρα δὲν ἀναίρεθῆκε. Κι οὔτε θ' ἀναίρε-
 θεῖ, ἀφοῦ ὅλα εἰντουσαν ἀληθινά. Γιὰ τὸ ἄρθρο αὐτὸ δι-
 κάζονται σήμερα Σαβίτο (23 τοῦ Μάρτη) στὸ Στρατοδι-
 κεῖο ἡ «Ἀκρόπολις» καὶ «Ὁ Νουμάς».

— Ὁ «Ἀρχιουνατάχτης» σήμερα ἀλλάζει θέση γιὰ νὰ-
 θεῖ βολικώτερα τὸ τύπωμα τῆς εἰκόνας. Γιὰ χάρη τῆς εἰ-
 κόνας τυπώνεται καὶ τὸ σημερνὸ φύλλο σὲ πιὸ διαλεχτὸ
 χαρτί.

— Διαβάστε ἕνα ἄρθρο στὴν «Ἀκρόπολη» τῆς περα-
 σμένης Τρίτης (19 Μαρτίου σελ. 1, στήλη 1 μετὰ τὸν τίτλο
 «Τί δὲν ἔγινε στὴ Θεσσαλονίκη» καὶ θὰ μάθετε γιατί σκο-
 τώθηκε ὁ Βασιλιάς μας Νά, πὸς τελιώνει τὸ ἄρθρο : «Αἱ
 περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπουν ἀκόμη μεγαλειότερα ἀποκαλυ-
 πτήρια τῶν ἀρχῶν Θεσσαλονίκης. Μὲ τὸν καιρὸν θὰ γίνη
 καὶ αὐτὸ καὶ θὰ φανερωθῶσι πολλὰ ἄλλα φρικτὰ σφάλμα-
 τα αὐτῶν. Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ ἐπείγει καὶ εἶνε ἀπορίας ἄ-
 ξιον διότι δὲν ἔγινεν τὴν ἐπομένην τῆς βασιλοκτονίας,
 εἶνε νὰ κληθῶσιν οἱ κ. κ. Ρακτιβάν καὶ Ἀργυρόπουλος εἰς
 Ἀθήνας, ὅπως ὁ μὲν εἰς διευθύνει τὸ ὑπουργεῖον του ἡ ἐ-
 πανακτίση τὸ γραφεῖόν του, ὁ δὲ ἕτερος ἐπαναλάβη τὴν
 δρασίν του ἀνὰ τὰ Ἀθηναϊκὰ σαλόνια ἡ νὰ ἐπανακτίση
 τὴν θέσιν του εἰς τὴν γραμματεῖάν τῆς Ἐταιρείας τῶν
 Τροχιοδρόμων, ἥτις τὸν ἐστερήθη διὰ νὰ τὸν φορτωθῇ ἡ
 Ἑλληνικὴ Διοίκησις ὡς Νομιάρχην».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. κ. Α. Σουρ. Κόρινθο, Μετ. Συν. Σάμο, Μετ. Λογοθ.
 Γενεύη, Κ. Λαμ. Ἀργίτιο καὶ Β. Πασχ. Ἀλεξάνδρεια. Λά-
 βαμε τὴ συνδρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

- ΓΔΑ — «Ὅσοι ζωντανοὶ» δρ. 2 (γιὰ τὸ ἐξω-
 τερικὸ φρ. 2,25).
 Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ (Judas Errant) «Ἀγκύθια καὶ
 κριτόλοιοι» δρ. 1 (γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ, φρ. 1,25).
 OSCAR WILDE — «DE PROFUNDIS» μετὰ φρ.
 Ἄλεξ. Μαρπουτζόγλου δρ. 2 (γιὰ τὸ ἐξωτε-
 ρικὸ φρ. 2,25).
 VERNON LEE — «Ἡ Ἀριέδνη στὴ Μίν-
 τουν», δράμα σὲ πέντε πράξεις (μετὰ φρ. 1,25).
 Στέφ. Πάργα δρ. 1 (γιὰ τὸ ἐξωτερ. φρ. 1,25).
 ΑΥΡΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ «Ἡ μουσικὴ διὰ
 τῶν αἰώνων»